

Koledičky
pro
Tříkrálovou koledu

Collegium pro arte antiqua 2012

My tři králové

Živě

Z Čech

1. My tři králo - vé jde-me k vám, štěstí zdraví vin - šu-jem vám.
2. Štěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli zdaleka.
3. O vy dva slavní králové,
z kterýpak země jedete.
4. Od východu je příchod náš,
jak řek prorok Jeremiáš.
5. Ale co ty, černej vzadu,
vystrkujes na nás bradu.
6. Já se k tomu hrdě přiznám,
že jsem já mouřenínský král.
7. Že jsem z mouřenínský země,
nemusíte mít strach ze mě.
8. Proč jsi ty, králi, tak černý,
jako jsou lesy večerní?
9. Slunce je toho příčina,
že je má tvář opálená.
10. Kdybys na slunce nechodil,
nebyl by ses tak opálil.
11. Slunce je drahy kořenů,
vod Pána Boha stvořeny.
12. Slunce je drahy kamenů,
z něhož nám život pramení.
13. Slunce je naše znamení
vod Božího narození.
14. Nám třem se hvězda zjevila,
která jakživa nebyla.
15. Kde Maria přebývala,
nad tím domem hvězda stála.
16. Jak jsme tu hvězdu viděli,
fined jsme si koně sedlati.
17. Herodes král z okna kouká,
vidí tři krále zdaleka.
18. Daleko-li cesta vaše?
Do Betléma mysl naše!
19. Co je v Betléme nového,
že pospícháte do něho?
20. Narodil se tam Spasitel,
všechno světa vykupitel.
21. Pojd'te, králové, pospěšte,
zprávu mi o tom doneste.
22. To já tam musím taky jít,
to malý dítě pozdravit.
23. Když do Betléma přijeli,
Ježíška v jeslích viděli.
24. Ježíškovi se klaněli,
Herodesovi ujeli.
25. Vzbudil se Josef ze spaní,
vzal to děťátko s Marií.
26. Odešel fined do Egypta,
tam přebýval po tři léta.
27. Až umrel jest král Herodes,
tak je zase zpátky vodvez.
28. Nyní již pusťte tři krále,
aby mohli jít o dům dále.
29. A já, černý, vystupuji
a nový rok vám vinšuji.
30. Z toho daru vám děkujem,
novýho léta vinšujem.
31. Bychom přes rok zas k vám
přišli, vás ve zdraví tu vynaší.
32. Přebývejte s Kristem Pánem
až na věky věkův. Amen.

Štěstí zdraví

Živě

Česká

1. Štěstí zdra-ví, po-koj sva-tý vin-šu - je - me vám,
nejprv pa-nu hos-po-dá-ři pak va-šim dít-kám.

Zda-le - ka se bě - ře - me, ko - le - du vám ne - se - me,

co jest se nám při - ho - dí - lo v měs-tě Bet - lé - me.

2. Narodil se tam synáček, posílá mě k vám,
byste mu koledy dali - však já mu ji dá: chlebíčka nechice bráti, nakrmila ho máti;
radš tolárek neb důkátek máte poslati.

3. Pěkně prosím odbud' te mne nemám tu kdy stát,
ještě musím do Betléma dítko kolíbat;
dítko to je bohatý, v nebi vám to zaplatí:
že se budete po smrti s ním radovati.